

Pârâte: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb), College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Întrebarea preliminară

- 1) Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că interzice unui stat membru să refuze să acorde dreptul de ședere unui resortisant al unei țări terțe care asigură zilnic și efectiv îngrijirea copilului său minor care este resortisant al acestui stat membru?
- 2) Pentru a răspunde la această întrebare, prezintă relevanță faptul că acest părinte nu asigură singur îngrijirea copilului, din punct de vedere juridic, financiar și/sau afectiv, și că nu este exclus ca în fapt celălalt părinte, el însuși resortisant al statului membru respectiv, să poată fi în fapt în măsură să se ocupe de copil? În acest caz, părintele resortisant al unei țări terțe trebuie să prezinte argumente convingătoare în sensul că celălalt părinte nu poate prelua îngrijirea părintească a copilului, astfel încât, dacă părintele resortisant al unei țări terțe nu ar primi drept de ședere, copilul ar fi obligat să părăsească teritoriul Uniunii

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spania) la 20 martie 2015 – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Cauza C-137/15)

(2015/C 178/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: María Pilar Plaza Bravo

Pârât: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CE⁽¹⁾ a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale se opune, în circumstanțe precum cele din prezentul litigiu, unei legislații naționale în temeiul căreia, pentru calcularea cuantumului prestației de șomaj total, rezultată ca urmare a pierderii de către un lucrător a unicului loc de muncă pe fracțiune de normă, la valoarea maximă [a prestațiilor de șomaj] stabilită cu caracter general se aplică un coeficient de timp parțial care corespunde procentajului pe care îl reprezintă timpul său de lucru față de cel efectuat de un lucrător comparabil cu normă întreagă, având în vedere că în acest stat membru majoritatea covârșitoare a lucrătorilor pe fracțiune de normă sunt femeii?

⁽¹⁾ JO L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192.